

det ikke være helt galt her, og jeg gav derfor den højtærede Ministers Forslag min Tilslutning i saa Henseende; men jeg tilføjede, at der efter min Mening var den Hage ved Forslaget, at der var andre ikke hele Erhverv, men næringsdrivende og industrielle Forretninger, som efter min Tro hayde haft ligesaa store Krigsindtægter, som Skibsfartserhvervet hayde haft som Helhed. Jeg hævdede, at det stødte min Retfærdighedsfølelse noget, at vi ikke samtidig kunde faa disse Forretninger og Foretagender gjort til Genstand for en lignende Beskatning, ikke fordi jeg mener, at de i samme Grad har virket forhøgende paa Prisniveauet, for det kan der ikke være Tale om, men fordi de dog ogsaa har virket noget i samme Retning.

Den højtærede Minister kunde stadig ikke se, at Indvendingerne mod Bruttobeskatningen var berettigede. Ja, det er vist ikke værd, at vi fortsætter den Diskussion længere. Jeg hayde heller ikke ventet, at jeg kunde overbevise den højtærede Minister i denne Henseende. Naar han har kunnet staa for de Argumenter, der tidligere har været anførte mod ham fra Skibsfartens Side, i Folketinget, i Bladene etc., har jeg ikke haft det allerfjerneste Haab om, at jeg skulde kunne overbevise den højtærede Minister. Men den højtærede Minister har heller ikke trods sin store Veltalenhed kunnet overbevise mig om, at Bruttobeskatningens Vej var den rette. Da den højtærede Minister imidlertid sluttede sin Omtale af dette Spørgsmaal med at sige, at han var villig til at drøfte ethvert Grundlag, skal jeg udtale det Haab, at en saadan Drøftelse kan føre til en Overenskomst. Jeg er ganske sikker paa, at en Drøftelse paa Bruttobeskatningens Grundlag ikke fører til Overenskomst, i hvert Fald ikke med vort Partis Tilslutning, det tror jeg ikke.

Den højtærede Minister mente, at hvis vi skulde gaa til en Nettobeskatning, vilde det blive lettere at overvælde Skatten. Ja, jeg tør ikke rose mig af min Sagkundskab i den Retning, men jeg har dog ret alvorligt overvejet de Betragtninger, der tidligere har været fremsatte i den Retning af den højtærede Minister og andre, og jeg har ikke kunnet, og kan vedblivende ikke, se anderledes paa det Spørgsmaal, end at nogen Overvæltning sandsynligvis ikke absolut kan afværges — hvilket Grundlag man saa vælger, men jeg tror ikke, der i den Henseende bliver stor Forskel paa, om vi fordeler Bidraget efter Nettoindtægten, efter Tonnageafgiften eller efter Brutto-

beskatningen. Der er ogsaa Grænser for Skatternes Variation efter Ministerens Forslag, og det er aldeles ikke udelukket, at man ogsaa kan sætte varierende Satser ind baade paa Grundlag af Nettobeskatningen og Tonnagebeskatningen. Jeg kan saa fuldstændig give den højtærede Minister Ret i de Udtalelser, han fremsatte i sin Forelæggelsestale i Dag, om, at vort lille Lands Indflydelse, vor lille Skibsfarts Indflydelse paa Fragterne er ganske minimal. Det har den højtærede Minister utvivlsomt Ret i. Men naar vor Indflydelse paa Fragterne er ganske minimal, saa ligger der eo ipso, at vore Skatteregler ikke kan paavirke Fragten i nævneværdig Grad. Det vil sige, Skatterne kan ikke overvælttes i nævneværdig Grad. Den højtærede Minister sagde, at for ham var det ikke om at gøre at faa et Beløb af en vis Størrelse ud af dette Forslag. Han vilde kun have det tilstrækkelige Beløb. Jeg har heller ikke sagt, at han vilde have et bestemt Beløb. Jeg har ikke sagt et Ord i den Retning, mig bevidst. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at det Beløb, Ministeren, da han forelagde Lovforslaget, gik ud fra vilde være tilstrækkeligt, ikke var det, som man da troede, der vilde indkomme efter Forslagets Procenter: 20—22 Millioner Kr., for efter de Oplysninger, der senere er fremkommet om den i 1915 indsejlede Bruttofragt, og de Skattesatsprocenter, Ministeren har foreslaaet, vilde det kun blive c. 13 Millioner. Nu siger den højtærede Minister, at disse Oplysninger ogsaa er forkerte ligesom de, han forleden Dag fik fra Andelslagterierne om Flæskepriserne. Det er meget beklageligt, at der fra saadanne Steder, som der her er Tale om, fremkommer forkerte Oplysninger, men saa maa vi i alt Fald vente med den nærmere Behandling af dette Spørgsmaal, indtil vi faar de fuldstændig sikre Oplysninger.

Den højtærede Minister vilde værgesig imod, at han skulde ønske at anvende Beløbet *ukontrolleret*. Han sagde, at jeg brugte det Udtryk. Det er muligt, jeg kan godt somme Tider bruge Udtryk, der ikke rammer saa haarfint, som den højtærede Ministers Udtryk i Regelen gør. Jeg tvivler dog noget om, at jeg brugte det Udtryk, men i hvert Fald har jeg aldrig tænkt mig, at det ikke var Tanken, at det bagefter skulde kontrolleres, hvordan Beløbet var anvendt. Nej, det, jeg har ment, var, at det ikke burde overlades alene til Ministeren at bestemme, hvordan Beløbene skulde bruges, og at der derfor desangaaende maatte sættes andre mere bestemte Regler ind i Lovfor-